

predan zapadnomu caru Ljudevitu, koji ga je dao kao sužnja odvesti u *Kapuu*, gdje je proboravio dvije godine.

U toj je koaliciji sudjelovala i jedna dubrovačka četa sa svojim vođom *Prokopijem*, koji se je po pisanju dubrovačkih kroničara, proslavio na bojnem polju. Ali kad je Prokopij dospio u sukob s *Leonom*, vojvodom Macedonaca i Tračana u bizantinskoj vojsci, pogiboše izdajnički skoro svi Dubrovčani.¹⁾

U to doba bijaše Phocij zametnuo u Carigradu zlosretni crkveni raskol. Car Basilij, koji je odaslao svoje brodovlje, da sudjeluje pri oslobođenju grada Bari, bijaše zbacio Phocija s patrijaršijske stolice i časno primio poslanike pape Hadrijana II. Ti su poslanici sazvali veliku sinodu, u kojoj je Phocijeva nauka bila osuđena. A kad su se ti poslanici g. 870. vraćali preko Drača u Rim, na putu iz Drača u Italiju napadoše ih morski gusari, koji im oteše znamenite sinodalne spise, što su ih sa sobom nosili. *Bizantinci razglasiše, da su to nedjelo izveli Hrvati (Neretvani)*, koji da su poslanike pustili doduše slobodne, ali bez spisa. No kad se uzme na um, da car nije dao poslanicima ni znakve straže, kakovu su znali imati i privatni trgovci na putovanju, i da su isprave mogle zanimati samo Carigrad, a nikako katolike Hrvate, nije se teško domisliti, po čijem je nalogu bila izvedena ona otimačina znamenitih sinodalnih isprava. Da pak bolje prikrije svoje prste, car izjavi, da će se on osvetiti Hrvatima — svojim saveznicima protiv

¹⁾ Resti, *Chronica*, pag. 23.